

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 8/2016
Рж 1/2016
02.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Г.К. из Л., кога заступа пуномоћник М.Т., адвокат из Р., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа Краљево – Полицијска станица Рашка, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 3571/14 од 19.02.2015. године и жалби изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 бр. 328/15 од 01.10.2015. године, у седници већа одржаној 02.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 бр. 328/15 од 01.10.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 3571/14 од 19.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашки П1 бр. 1080/11 од 03.06.2014. године, у ставу I изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име увећане зараде за рад ноћу за период од 02.11.2008. до 31.12.2011. године исплати укупан износ од 94.539,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, ближе одређене у овом ставу изреке од доспећа до исплате; на име увећане зараде за рад празником за период од 02.11.2008. до 31.12.2011. године укупан износ од 23.586,00 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, ближе одређене у овом ставу изреке од доспећа до исплате. У ставу II изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 108.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 3571/14 од 19.02.2015. године у ставу I изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена пресуда Основног суда у Рашки П1 бр. 1080/11 од 03.06.2014. године у ставу I изреке. У ставу II изреке укинута је решење о парничним трошковима садржано у ставу II изреке првостепене пресуде и предмет у укинutom делу враћен истом суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући је у ставу I изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Крагујевцу је оценио дозвољеност изјављене ревизије, те решењем Р1 328/15 од 01.10.2015. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене као изузетно допуштеној ревизији у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Против наведеног решења тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући га због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене жалбе, Врховни касациони суд је одлучио у изреци из следећих разлога:

Према одредбама Главе 28. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), странке могу Врховном касационом суду изјавити ванредне правне лекове, под условима одређеним у наведеној Глави. Законом о парничном поступку није предвиђена могућност да се против одлуке донесене у другом степену може изјавити жалба, као редовни правни лек.

Стога жалба тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу од 01.10.2015. године, није дозвољена, те је одлучено као у ставу I. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), а у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до ступања на снагу овог Закона.

Тужба у овој парници, ради исплате износа од 300.000,00 динара, поднета је суду 03.11.2011. године. У поднеску од 19.09.2013. године смањен је тужбени захтев на укупно 118.125,00 динара колико износи и побијани део правноснажне пресуде.

С обзиром да је побијани део правноснажне пресуде у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије, то ревизија тужене у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног, а на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу 2.
изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**